

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

28 березня 2018 року

№ 13 (52)

Аgroсектор

коли в нашій родині з'явилися перші бджоли. Мені ще пощастило бачити живі малі ріки з прозорою водою і великою кількістю риби (я захоплювався підводним полюванням) – Самару, Оріль, Вовчу, Татарку та інші. Я бачив у Новомосковських, Обухівських лісах багато лосів, кабанів, косуль (під час змагань зі спортивного орієнтування). У степах – дуже багато ховрахів. Природа була жива, здорова! Зараз, на жаль, довкілля України в критичному стані. І велика доля провини за цей її стан

Як бджоли – в одному рою

Про спільні проблеми пасічників і фермерів України

Нещодавно у рамках програми підвищення кваліфікації пасічників Дніпропетровщини у пансіонаті «Лісний», що с. Орлівщина, на високому організаційному рівні був проведений семінар «Технології та методи промислового бджільництва». Своїм досвідом пасічникування поділилися кращі бджоларі України. Були також пасічники з багатьох регіонів України і навіть керівники Асоціації фермерів Дніпропетровської області Анатолій Гайворонський, Олександр Щербина та інші. Присутність останніх – це знакова подія для мене. Нижче я поясню свою думку. Я почав мандрувати полями і степами Придніпров'я наприкінці 50-х років,

лежить на сільгоспвиробниках. Надмірне використання хімії вбиває все живе! Прагнення сільгоспвиробників збільшити врожай за допомогою хімії – згубне для природи. Гинуть не тільки фауна і флора, але і головне багатство України – наші знамениті на весь світ чорноземи. Адже чорнозем – це теж живий організм. Хімією забруднена вода в криницях, яку н'є більшість сільського населення (і ті ж самі сільгоспвиробники). Саме по собі прагнення працівників сільського господарства підвищити врожай і заробити за свою важку працю більше грошей цілком природне. Але ж треба думати і про наших дітей, онуків – яку землю ми їм залишимо.

Далі - стор. 2

Коли постане «Золоте кільце Січеславщини»?

Не вбий, Людино, світ оцей – сама себе уб'єш, Людино. Природа плаче кровоплином варфоломійських ночей. Олександр Зайвий.

ПРИМХЛИВА нинішня весна із зимою, яка ніяк не вгамується, залишає надії щодо великої повені на Орелі. Вона вкрай потрібна, аби потужні весняні води вперше за багато років добре прочистили річище, вмили її береги, бодай трохи прибрали різноманітні перешкоди на її та посестер-приток підводних шляхах. Повинь необхідна і для збереження життєдайної весняної вологи в озерах, болотах і старицях широкої орільської заплави для підтримки річки в період літньої межени, коли рівень її вод найнижчий.

Ще з кінця 90-х вчені Дніпра, Полтави і Харкова, громадськість Приорілля чекають від української влади дій з надання відповідного статусу «степовій перлині України», як звуть річку поети.

Зачарований її красою «козацький батько» Дмитро Яворницький називав Оріль «Палестиною, де в медових берегах тече молочна ріка». Вочевидь, сьогодні згадана бурхлива повинь потрібна і чи не у всіх чиновницьких кабінетах Січеславської, чи офіційно ще Дніпропетровської, області, щоб необхідні погодження, рішення та резолюції щодо завершення створення Національного природного парку «Орільський» хутчіше «винесло» догори, і світ нарешті їх побачив. Аби вся унікальна екосистема Орелі, яка налічує 117 видів раритетної флори (22 з них входять до Червоної книги України) і належить до Смарагдової мережі Європи, нарешті була захищена законом від неімовірних за потужністю зазіхань на її води, ліси і луки. Бо усіляких «претензій» до майбутнього Національного парку сьогодні аж через віця – повзе і знищує незайману природу, болота і озера надпотужна об'їзна Дніпро – Царичанка – Кобеляки – Реше-

Світочі України

СОБОРИ ОЛЕСЯ ГОНЧАРА

Нинішній 2018-ий оголошено роком видатного письменника

Під час чергової сесії Дніпропетровська облрада прийняла рішення, згідно з яким 2018-ий у краї оголошено роком письменника Олеся Гончара. Відповідно до цього, облрада рекомендує структурним підрозділам облдержадміністрації, райдержадміністраціям, органам місцевого самоврядування, закладам культури, освіти та науки, громадським організаціям розробити план заходів щодо підготовки організації та відзначення на Дніпропетровщині 100-річчя від дня народження Олеся Гончара з відповідним фінансуванням. Планується, що цього року в області будуть

організовані урочистості з нагоди відзначення 100-річчя від дня народження Олеся Гончара за участю представників органів місцевого самоврядування, депутатів місцевої ради, громадських, релігійних та міжнародних організацій, науковців тощо, тематичні просвітницькі і культурно-мистецькі заходи, всеукраїнські та регіональні виставки, присвячені Олесю Гончару. Також будуть проведені «Гончарівські читання» в освітніх та наукових закладах області.

Читайте - стор.5

«Ні!» судді Леонову

У понеділок Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області шляхом проведення мирної акції під стінами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, висловила недовіру судді Шевченківського (Бабушкінського) районного суду міста Дніпра Андрію Леонову. Якраз повинно відбуватися кваліфікаційне оцінювання тестів цього судді.

За інформацією адвоката Сергія Сироватка, головні претензії фермерів до цього служителя Феміди в тому, що він брав безпосередню участь в схемі рейдерського захоплення фермерського господарства «ДАР» Новомосковського району Дніпропетровської області. Цей суддя приймав неправомірні, незаконні рішення в цій справі. Він докладав максимум зусиль для розваду справи, яка відкрита проти осіб, які здійснювали рейдерське захоплення фермерського господарства «ДАР». На нього була подана скарга в Вищу раду правосуддя, яка має право відсторонювати суддю від займаної посади. Вища кваліфікаційна комісія оцінює суддю на

професійні знання, моральність, чесність і тому подібне.

У фермерів відбулася зустріч з головою Вищої кваліфікаційної комісії Сергієм Козьяковим, який пообіцяв приділити посилену увагу при розгляді документів цього судді та співбесіди з ним, та дати оцінку його діям.

Поспілкуватися фермерам вдалося і з самим суддею Леоновим, який вранці заходив в приміщення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Незважаючи на «маскування» обличчя у капюшоні, його впізнали та провели до дверей приміщення вигуками «Ганьба!».

Михайло ДАНКЕВИЧ.

тилівка, по-народному «дорога смерті», ще й насичуює підземні води радіоактивним шлаком з домен Кам'янського, на 44-х ймовірних заповідних гектарах «вкорінюється» Шульгівська звіроферма в Петриківському районі, «зачищені» майже всі дерева на 20 приорільських гектарах у Туровому Царичанського району гендиректором компанії «Комфі» Ігорем Хижняком, на звільненій площі створюється приватний парк з двома

озерами, періодично споруджуються незаконні греблі в районі Йосипівки Магдалинівського району, риються приватні ставки уздовж орільських берегів, розорюються береги річки на Магдалинівщині, за цими фактами, повідомляє департамент екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА, порушені кримінальні справи і т. п.

Продовження - стор. 3

Як бджоли – в одному рою

Про спільні проблеми пасічників і фермерів України

Продовження. Початок - стор. 1

РОКІВ 30 – 40 тому природа деяких розвинутих країн Західної Європи (особливо в Німеччині) була майже в такому ж стані, як зараз в Україні. Багаті і розумні європейці зуміли вирішити цю величезну проблему – ввели жорсткий контроль за забрудненням, розмістили свої шкідливі виробництва в інших країнах (приклад – акумуляторний завод ISTA в Дніпрі). А пшеницю, соняшник, ріпак для них вирощує Україна. Свою природу німці виликували. А українці?

У світі існує багато технологій зі збільшення врожайності сільськогосподарських культур. Яскравий приклад – сільське господарство Ізраїлю. У журналі «Агроіндустрія» за вересень 2017 р. я вичитав інформацію про Ізраїль, яка мене здивувала і викликала захоплення. За останні десятиріччя продуктивність сільського господарства країни збільшилась у вісім разів. Площа оброблених земель зменшилась на 20%, використання води в сільському господарстві – на 50%, зайнятість зменшилась з 17% до 2,5%.

І все це диво сталося в країні, 80% площі якої – це пустеля і води майже немає (пісок і каміння). З березня по листопад дощів не буває. Прісну воду роблять з морської (а у нас під боком могутній Дніпро). Зате є розум, працелюбність і підтримка держави.

У пустелях збудовані багаторівневі теплиці з штучним кліматом, які повністю комп'ютеризовані, вирощують свої фрукти, виноград. Вода разом з розчином добривом подається прямо в коріння рослин, міждряддя залишається сухим. Врожаї вражаючі. З одного квадратного метра – 250 кг ягід, томатів – 300 кг (за один вегетаційний період, а їх у рік декілька, бо у них увесь рік тепло, а томати у них – багаторічна культура).

До речі, ізраїльтяни розробляють і продають агротехнології для усього світу.

Працюють ізраїльські аграрії на землі, яку надала їм в оренду держава. Хоча кажуть, є у них і приватна земля. Але головне для аграріїв – це надійність у відносинах між орендарями і державою.

У Канаді земля також є власністю всього народу країни, а працюють на цій землі ті, хто хоче і вміє працювати.

Головне управління Держгеокадастру у Дніпропетровській області в особі першого заступника начальника управління Нагорного Євгена Володимировича, що діє на підставі Положення про Головне управління Держгеокадастру у Дніпропетровській області, затвердженого наказом Держгеокадастру від 17.11.2016 №308, та Асоціація фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області в особі Голови Асоціації Гайворонського Анатолія Івановича, які далі разом іменуються Сторони, а кожний окремо - Сторона, уклали цей Меморандум про таке:

1. Мета та предмет Меморандуму

Метою цього Меморандуму є:

- визначення основних вимог та підходів, що застосовуватимуться при поновленні, перегляді істотних умов договорів оренди земель державної власності сільськогосподарського призначення на території у Дніпропетровській області з урахуванням вимог Закону України «Про оренду землі» та інших нормативно-правових актів України;
- забезпечення внесення даних до Державного земельного кадастру щодо земельних ділянок, які перебувають у постійному користуванні фермерських господарств (селянських (фермерських) господарств).

Предметом цього Меморандуму є:

- спільне напрацювання підходів щодо поновлення договорів оренди земель сільськогосподарського призначення державної власності та перегляду по діючих договорах, і договорах, які поновлюються, істотних умов договору з урахуванням забезпечення балансу інтересів держави та сільськогосподарських товаровиробників;
- забезпечення внесення даних до Державного земельного кадастру;
- щодо земельних ділянок, які перебувають у постійному користуванні фермерських господарств (селянських (фермерських) господарств).

2. Засади співпраці

Задля досягнення мети цього Меморандуму та розвитку партнерських відносин, налагодження структурних взаємооб'язків через соціальне партнерство, консолідації інтересів держави та сільськогосподарських товаровиробників, Сторони домовляються про співпрацю на засадах:

- консультативного, інформаційного, експертно-аналітичного та іншого забезпечення діяльності Сторін під час поновлення договорів оренди земель сільськогосподарського призначення державної

Під конкретний план кожен може отримати від влади ділянку землі, фінансову допомогу (вільної землі в Канаді багато, бо щільність населення дуже мала). І вперед, працюю на користь собі і країні!

Але влада не тільки видає у користування бажаним землю, а і постійно контролює правильність використання цієї землі. І якщо фермер не досить ефективно працює, не використовує сучасні технології, то досить скоро у нього цю землю відберуть і віддадуть у користування іншому бажаному працювати на землі. Про це мені розповів професор Дніпровського аграрного університету, який кілька років працював у Канаді.

На мою думку, більшість українських фермерів, працюючи в Канаді, так, як вони звикли працювати в Україні, досить швидко втратили б ліцензію на користування землею. Бо вони не використовують у землеробстві навіть такі прийоми, які для них нічого не варті, а збільшують врожай на 30 – 60 відсотків. Я маю на увазі заповнення ентомофілних культур – соняшника, ріпаку, гірчиці, гречки та ін. Можливо, таке ставлення до бджіл пов'язане з тими часами, коли на запилення, крім бджілок, працювали дикі комахи. Але зараз у природі цих комах залишилось стільки, скільки ховрахів та зайців – їх знищили хімія і пожежі (паління стерні), тобто знищили самі аграрії.

Крім того, більшість фермерів мабуть вірять у те, що гібриди не потребують запилення бджолами. Це звичайна реклама брехня! Ще в середині XIX сторіччя видатними вченими було доведено, що перехресне запилення комахами набагато ефективніше ніж самозапилення або запилення вітром! Цього факту ще ніхто не скасував.

І, мабуть, це нарешті зрозуміли і наші фермери. Ось чому на початку цієї статті я написав, що поява керівників фермерської асоціації на зібранні пасічників – це знакова подія.

Фермери і пасічники повинні працювати разом, єдиною командою! Виграють від цього всі разом.

Але крім взаєморозуміння є ще одна проблема, яку можливо вирішити тільки спільними зусиллями пасічників і фермерів.

У сезон 2017 р. моя пасіка у 150 бджолосімей стояла на краю с. Веселого Синельниківського району Дніпропетров-

Напрямок

щини. Від Любимівки до Веселого я їздив на пасіку польовою дорогою – вона краща, ніж розбитий асфальт. Вісім км майже суцільних масивів соняшнику (тисячі гектарів) – і жодної пасіки.

І коли на вищезгаданому семінарі пасічників голова Асоціації фермерів Дніпропетровщини Анатолій Гайворонський розповів, що на 2018 рік заплановано посіяти 70 000 га. ріпаку і 500 000 га. соняшнику, я його запитав, а чи знає він, скільки бджолосімей потрібно для запилення таких масивів? Я весь час тримаю це в голові – від 500 тис. до 1 млн. бджолосімей! Згідно з рекомендаціями науковців для нормального запилення потрібні 1–2 сім'ї на 1 га. соняшнику, 2,5 – 3 сім'ї на 1 га. ріпаку.

Такої кількості бджолосімей на Дніпропетровщині не існує. І не буде існувати, доки між фермерами і пасічниками не налагодяться взаємовигідні ділові (і дружні) стосунки. Поясню.

На сьогодні в Україні пасіка у 200 бджолосімей вже вважається досить великою. Таку пасіку може обслуговувати один бджоляр з одним–двома помічниками. Існують пасіки у 400 – 500 бджолосімей, на яких працюють великі пасічницькі родини. Є в Україні декілька промислових пасік у декілька тисяч бджолосімей (їх можна перерахувати на пальцях).

І ці великі пасіки виникли не за рахунок поступового розвитку менших, а за рахунок інвестицій. А також за прибуток від закупівлі та експорту меду, здобутого на пасіках досить великого регіону.

У США, Канаді пасіка у 2 – 3 тисячі бджолосімей – це ще не велика

Справа ось в чому. Основна доля заробітку американського пасічника (до 90%) – це оплата фермерами послуг за запилення. На законодавчому рівні фермер платить пасічнику 120 – 160 доларів США за кожну бджолосім'ю, яка працює на запиленні його агрокультури. Десять відсотків заробітку – від реалізації меду, лише доповнюють основний заробіток американського бджоляра, який може сягати мільйонів доларів. За такі гроші він може купити будь-яку техніку для обслуговування пасіки і найняти помічників.

МЕМОРАНДУМ

спільного напрацювання підходів щодо поновлення та перегляду істотних умов договорів оренди земель сільськогосподарського призначення державної власності та забезпечення внесення даних до Державного земельного кадастру щодоземельних ділянок, які перебувають у користуванні фермерських господарств

власності, перегляду їх істотних умов, внесення даних до Державного земельного кадастру щодо земельних ділянок, які перебувають у постійному користуванні фермерських господарств (селянських (фермерських) господарств);

- забезпечення відкритості, прозорості, послідовності діяльності під час поновлення договорів оренди земель сільськогосподарського призначення державної власності, перегляду їх істотних умов, внесенню даних до Державного земельного кадастру щодо земельних ділянок, які перебувають у постійному користуванні фермерських господарств (селянських (фермерських) господарств);
- проведення спільних організаційних, комунікативних, інформаційних та інших заходів, спрямованих на розвиток та захист сільськогосподарського товаровиробництва.

3. Організація співпраці

З метою реалізації цього Меморандуму Сторони здійснюють співпрацю та забезпечують:

- застосування механізмів захисту прав вітчизняних сільськогосподарських товаровиробників при поновленні та перегляді істотних умов договорів оренди земель сільськогосподарського призначення державної власності, внесенні даних до Державного земельного кадастру щодо земельних ділянок, які перебувають у постійному користуванні фермерських господарств (селянських (фермерських) господарств);
- проведення роз'яснювальної роботи в ході розгляду заяв (клопотань) про поновлення та перегляд істотних умов договорів оренди земель сільськогосподарського призначення державної власності, внесення даних до Державного земельного кадастру щодо земельних

ділянок, які перебувають у постійному користуванні фермерських господарств (селянських (фермерських) господарств);

- можливість представникам Сторін брати участь у роботі колегіальних органів, нарад, семінарів, зустрічей тощо.

4. Взаємні зобов'язання

Сторони взаємодіють на принципах рівноправності, відкритості і доброчинності.

Сторони взаємодіють одна з одною з питань виконання пунктів даного Меморандуму через уповноважених представників, що делегуються Сторонами для розгляду поточних питань та проведення спільних заходів.

Сторони домовилися, що умови цього Меморандуму не є конфіденційними та можуть надаватися заінтересованим третім особам у разі необхідності.

Сторони беруть на себе зобов'язання забезпечити збереження переданих іншою Стороною для ознайомлення, розгляду та опрацювання документальних матеріалів іншої Сторони, повернути їх в цілісності і за першою вимогою.

Всі зміни та доповнення до даного Меморандуму оформлюються письмово та за згодою Сторін.

5. Прикінцеві положення

Сторони розглядають цей Меморандум як декларацію про наміри, що не призводять до юридичних чи фінансових наслідків або зобов'язань для будь-кого з них.

Відносини Сторін, які виникли у цьому Меморандумі, є виключно відносинами незалежних Сторін.

Кожна Сторона має право співпрацювати з третьою стороною з будь-яких питань, подібних до тих, які передбачаються цим Меморандумом.

Усі суперечки стосовно тлумачення і застосування положень цього Меморандуму будуть вирішуватися шляхом переговорів та консультацій між Сторонами.

Цей Меморандум набирає чинності з моменту його підписання і є безстроковим.

Дію Меморандуму може бути припинено за зверненням однієї із Сторін, а саме - через десять днів після отримання повідомлення відповідною Стороною, після чого Меморандум втрачає чинність, за винятком врегулювання питань, що виникли до того дня, в який Меморандум втратив чинність.

Текст Меморандуму складений українською мовою, у двох примірниках, які мають однакову юридичну силу, по одному для кожної із Сторін.

Віктор КУНЧЕНКО,
почесний пасічник України..

Продовження. Початок - стор. 1

Петриківка «гальмує» створення парку

Вочевидь, усіх цих негараздів було б у рази менше, якби бодай за рік після 1 грудня 2008-го – дати виходу Указу Президента України Віктора Ющенка про створення НПП «Орільський» - він таки почав діяти. Та цього немає і досі, вже десятий рік... Десятки мільйонів державних гривень «пірнули» за цей час на берегах Орелі начебто «для покращення її гідрологічного стану», але діла, або результату, катма, ніякісного. Бо немає єдиного наукового центру ухвалення рішень, яким стане Національний парк. Задля прискорення робіт щодо його створення група приорільських екологів з ГО Шульгівська громада та Царичанської РГО «Комітет порятунку

- У рамках Дніпропетровської обласної комплексної програми (стратегії) екологічної безпеки та запобігання змінам клімату на 2016 – 25 роки триває процедура погодження матеріалів проекту НПП «Орільський». Відповідно до ч. 2 ст. 52 ЗУ «Про природно-заповідний фонд» у разі схвалення клопотань центральними органами виконавчої влади в галузі охорони навколишнього середовища та його органами на місцях, проводиться їхнє погодження з власниками та первинними користувачами природних ресурсів у межах територій, рекомендованих для заповідання. З метою забезпечення виконання доручення голови Дніпропетровської ОДА від 25.06.2016 р. «Про забезпечення біологічного та ландшафтного різноманіття, збільшення пло-

Безперечно, і в «зеленому» туризмі, і в інших проектах без коштів мало що зможеш. Та в приорільських селах є безцінна база «зеленого» туризму – унікальні природа і річка, це найбільший «плюс» для «зелених» інвесторів. А ось що повідомив голова Петриківської РДА Андрій Столбченко з приводу ненадходження листа до Шульгівської сільради:

- Листа надсилали мій заступник в лютому, я перебував у цей час у відпустці. Тож повинен бути в сільраді.

Повинен, але ж його немає! Вочевидь, з такою «роз'яснювальною роботою» доручення голови ОДА Валентина Резніченка від 25 червня 2016 року про збільшення заповідних площ в області у Петриківському районі нескоро буде виконане.

ти платників податків, загнаних відсутністю інформації у сліпий кут. Шкода держбюджету, жаль і річки, яку можуть в котрий раз сплюндрувати. Бо її гідрологічний режим у межах Царичанського та Петриківського районів можна частково покращити, лише прибравши численні греблі на кожній з 60 приток Орелі першого, другого і третього порядків вище за течією! Невже це важко зрозуміти?

Так і живемо – об'їзна вже допозає до природно-заповідних територій «Орільського», державні і приватні проекти на Орелі множаться в геометричній прогресії, зятато пліондруючи екосистему, а створення Національного природного парку усяляко гальмується. Інакше процес не тривав би десятий рік (!) поспіль...

Відомі свідчення тодішнього представника Президента України в Петриківському районі Миколи Швидкого про наполягання на південному варіанті і тодішнього голови області Павла Лазаренка. На жаль, найбільш затратний для держбюджету і згубний для довкілля корупційний варіант об'їзної робить свою чорну справу і досі... На підсумковій зустрічі екологів голова обласного відділення Всеукраїнської екологічної ліги, проректор з наукової роботи Дніпропетровського державного агро-економічного університету Юрій Грицан зазначив:

- Неприпустимо навіть думати, що «дорогу смерті» вже не можна звернути з її трагічного для природи Січеславщини маршруту. Для цього діла є інший шлях, хай навіть відтепер дорожчий.

Коли постане «Золоте кільце Січеславщини»?

Орелі» відвідали 12 березня департамент екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА. Під час запланованої зустрічі заступник директора департаменту Євген Попович повідомив:

- Для НПП «Орільський» зарезервовані прибережні орільські землі в п'яти районах, по Юр'ївському та Царичанському вже є рішення місцевих рад та Дніпропетровської обласної ради. Листа щодо погодження заповідних територій у Петриківському районі надіслано голові Петриківської РДА Андрію Столбченку ще в квітні 2016-го, повторного – 1 листопада минулого року, але відповіді немає й досі. Коли вона буде, документи підуть до обласної ради на затвердження. Опісля така ж процедура погодження буде проходити в Магдалинівському та Новомосковському районах, там затримок не повинно бути. Можлива широка нарада за участі представників місцевого самоврядування приорільських районів для ґрунтового роз'яснення, що в господарській зоні парку дозволяється випасати худобу, косити сіно тощо, в рекреаційній – відпочивати, купатися, ловити рибу, збирати гриби і лише в заповідній зоні існують обмеження. Проект парку зроблений із врахуванням інтересів місцевих жителів, а межі його трьох зон затверджують місцеві депутати. Дозволів на будівництво об'їзної Н – 31 Дніпро – Царичанка - Кобеляки – Решетилівка по території Національного парку наш департамент, заснований 2013 року, не надавав, висновків експертиз щодо неї у нас немає. Громадські слухання з приводу оцінки впливу об'їзної на довкілля буде проводити Мінохорони навколишнього природного середовища, бо це найвища, перша категорія дороги.

На закономірне питання гостей – чому засновницькі документи «Орільського» не готуються одночасно по всіх районах – пролунала відповідь «так передбачено процедурою». Була надана і копія листа директора Департаменту Руслана Стрільця до Петриківської РДА:

щі природно-заповідного фонду Дніпропетровської області», а також внесення питань щодо погодження проекту створення НПП «Орільський» на території Петриківського району на розгляд сесії обласної ради, просимо, спільно з виконавчими органами сільських і селищних рад, забезпечити розгляд картографічних матеріалів НПП «Орільський» та направити до Департаменту для подальшої процедури погодження проекту.

Як видно, підстави для оперативного реагування на обґрунтований запит вагомі. Чому ж з Петриківської райдержадміністрації вже майже два роки (!) ні слуху, ні духу на листи вищого рангом державного органу? Ось як пояснює це голова Петриківської РДА Андрій Столбченко:

- У громадян є страх, вони користуються луками для випасу худоби, сінокосами – чи не відберуть їх у них? Переконаємо, говоримо, зараз працюємо над звуженням запропонованих зон. Розуміння ситуації є, але автоматичного схвалення з огляду на децентралізацію не буде. Давні погодження парку за 2010 рік Петриківської районної ради і сільських рад до уваги брати не будемо. Діючі депутати місцевих рад повинні самі зрозуміти, що Національний природний парк «Орільський» потрібен. Тут треба ширше вести роз'яснювальну роботу.

Певно ж, потрібно. Цікаво, а як проводиться вона на місцях? Ось що розповідає шульгівський сільський голова Олександр Шовкопляс:

- Ніякого листа з приводу погодження меж Національного парку в Шульгівську сільську раду за час моєї кількарічної роботи не надходило. За діючими законами землями поза межами села розпоряджається держава, тож наше погодження може бути рекомендаційного характеру. Розумію, є рослини Червоної книги України, їх треба охороняти. З другого боку бажано, щоб НПП не був перешкодою для інвесторів. У багатьох є сподівання на «зелений» туризм, але для цього потрібні серйозні вкладення.

«Батіг» для чиновників є Але змусити державних і місцевих чиновників займатися своїми прямими обов'язками не так важко, вважає голова громадської організації «Шульгівська громада» Вікторія Льовкіна:

- У Кримінальному кодексі України є цілий розділ, присвячений відповідальності чиновників за порушення екологічного законодавства. Є закони «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про природно-заповідний фонд України», «Про рослинний світ», «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про Червону книгу України», згідно з ними державні органи та органи місцевого самоврядування повинні здійснювати заходи для збереження червонокнижних видів флори і фауни. Найкраще цьому служить Національний парк, а за «гальмування» йому теж передбачена кримінальна відповідальність. НПП «Орільський» вже побив усі рекорди – і щодо тривалості часу його створення, і витрачених державних коштів, на це пішло близько двох з половиною мільйонів гривень.

Окрім такої солідної суми, впродовж цих десяти років на різні сумнівні проекти в районі Нехворощі тощо в Орелі «булькнуло» приблизно в десять разів більше! Тож десятирічний «марафон» створення Національного парку і несамоовитого потоплення народних коштів пора завершувати. Та 11 січня 2018 року розпорядженням голови Дніпропетровської ОДА Валентина Резніченка на цей рік передбачено з обласного бюджету 800 тисяч гривень «на відновлення гідрологічного та санітарного стану старого русла річки Оріль на території Царичанського та Петриківського районів». Що саме хочуть сотворити, ніхто не знає і не пояснює, навіть проєктант ФОП Сергій Лоба, за плечима якого перемога лише в одному тендері на 84 тисячі гривень. Тож вісімсот тисяч ідуть на розробку проекту, а на його здійснення народний депутат від Царичанського району Олег Кришин обіцяє «підгорнути» з державної кишені аж 40 мільйонів гривень! Отака «щедрість» за кош-

Де знак «Стоп!» на корупційному варіанті об'їзної?

Дванадцятого березня група приорільських екологів провела і зустріч із заступником голови Служби автодоріг Дніпропетровської області Сергієм Кочаном. Ось його розповідь про сьогоднішні будні установи:

- Зараз будують дві ділянки об'їзної Дніпро – Царичанка – Кобеляки – Решетилівка по два кілометри кожна від автошляху Петриківка – Сотницьке до Іванівки. Згідно з новим законом України «Про оцінку впливу на довкілля» маємо проводити її, та реєстр оцінки впливу на довкілля запрацює лише з червня. Але якими коштами проводити громадські слухання, ми ж існуємо за рахунок коштів державного бюджету? Законодавство недосконале, навіть не знаю, як все відбуватиметься.

Були обговорені маршрути будівництва об'їзної, але «зійти» з визначеного південного варіанту Служба самостійно не має права. А спочатку він був геть іншим.

- Після утворення Петриківського району я був депутатом районної ради і головою постійної комісії з екології, - розповів пенсіонер Віталій Панко. - Було поставлене завдання – підібрати маршрут автодороги на Київ поза населеними пунктами. Разом із київським архітектором В. Ступаченком ми все детально вивчили і одноголосним рішенням комітету намітили об'їзну по давньому, діючому й сьогодні Чумацькому, або Брильовому шляху, повз Чумаки, Зорю, Степове, Новопідкряз. Та згодом приїхав тодішній голова Служби автодоріг Микола Грищенко і прямим текстом сказав, що південний варіант – по болотах і озерах – кращий, бо на нього виділятимуть більше коштів! І тодішній голова райради Федір Гаркуша піддався тиску. За публікацію в районці статті «А пан Гаркуша стелить дорогу» на мене подали до суду, я зібрався подати зустрічний позов, тож заява була забрана. Вважаю, дорогу краще повернути на північний варіант хоча б тепер.

Зустріч у департаменті екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА.

Заводи, фабрики – все з часом відійде, а природа єдина буде козиною картою всіх наступних поколінь. А так ми йдемо шляхом обезводнення степової зони. Зараз будь-які водні екосистеми в Степу не можна чіпати! Болота, озера – нічого не можна чіпати! Це водні екосистеми природно-заповідного фонду, вони вже перебувають в нашій області під особливою охороною. Прикро, що в державних органах переважає неконструктивна позиція щодо завершення створення НПП «Орільський», а в Петриківському районі, де найбільше лісів, існує «осине гніздо» з протидії йому. Болить серце і за Самарський бір, який двічі підпалювали. Там 16 тисяч гектарів сосни в Степу, це елемент ЮНЕСКО! Подивіться на карту, Самарський бір на берегах Самари в Новомосковському та Павлоградському районах разом із петлею Національного парку «Орільський» від Юр'ївського і до Петриківського районів та Дніпровсько-Орільським природним заповідником створюють чудове «Золоте кільце Січеславщини». Оце наше найвагоміше надбання, треба негайно завершувати його створення.

Справді золоті слова про унікальну українську природу степової Січеславщини. Вони звучать в унісон з висновками конференції ЮНЕСКО 19 березня в Бонні:

- Якщо нинішні світові тенденції зростання чисельності населення, принципів ведення сільського господарства і споживання зберуться і надалі, то до 2050 року від гострої нестачі води страждатимуть біля п'яти мільярдів жителів планети. Людство незабаром може зіткнутися з такою проблемою, як війни за воду.

Тож подумаймо ще раз, що залишимо нащадкам для життя – вічнозелене «Золоте кільце Січеславщини» чи пустелю? Вибір треба робити негайно, потім буде пізно!

Григорій ДАВИДЕНКО.
Фото автора.

! Те, що протівно природі, до добра ніколи не веде Фрідріх Шиллер, німецький філософ і письменник

Наша влада неспроможна казати правду народодві. Бо не хоче. Натомість, успішно розвалюючи державну промисловість, вона наплодила зажерливих олігархів, котрі розорвали всі, що могли. Загнавши Україну в найглибшу боргову яму Міжнародного валютного фонду, демоліберали всіх кольорів і мастей чують тільки вказівки МВФ. Чиновники мріють остаточно дограбувати село – відібрати у селян землю. Як не купівелю, то рейдерством. Саме тому мусимо і будемо боротися не тільки за продовження мораторію на розпродаж української землі, але й за повну заборону торгівлі нею.

Окремі думки

ЛЮДЯМ нав'язується думка, що нічого страшного не станеться, якщо землі сільськогосподарського призначення стануть приватною власністю новітніх магнатів та плантаторів. Ці сенсативні, які викладаються в інформаційне поле, готують суспільство до чорного дня. Реально земля вже перетворилася у фактор наживи пляхом тотального пограбування місцевих громад і, по суті, кожного громадянина окремо, який втрачає свою частку суспільного продукту. Протестні заяви окремих політиків та громадських діячів не приносять практичних результатів.

Не знаю, чи всі звернули увагу на те, що почали плодитися у нас всілякі заїжджі агенції, готові безоплатно допомагати українським селянам одержати документи про право власності на землю (чи їм вдома немає роботи?). Чого це вони так замешкалися? Адже США чи будь-яка розвинута країна Заходу ніколи не викладали гроші на вітер. Отже, мають вони якісь інтереси. У чому ж він? Щоб не зрозуміти, згадаймо, хто найбільше в світі зацікавлений у тому, щоб Україна не мала власного хліба. Щоб купувала його за океаном, а не збивала ціни зерна на світових ринках власними врожаєм. З подачі різноманітних «експертів» головною умовою силою аграрної політики в Україні стали гроші і соціально-політичні технології. На жаль, носіями сумнівної правди про ці технології здебільшого є непрофесійні журналісти-заробітчани. У гонитві за тридцятима сріблянками вони забувають заповіт класика світової літератури Льва Толстого, який радив початківцям-аграріям: «Якщо можете не писати – не пишіть».

Децентралізація.dp.ua

В обласному осередку політичної партії «Рух нових сил Михайла Саакашвілі» відбувся навчальний семінар для кандидатів у депутати об'єднаних територіальних громад Дніпропетровщини. Темою семінару стала підготовка до прийдешніх виборів в ОТГ 29 квітня цього року.

До речі, граф Толстой був не примиренним противником приватизації землі та гондлярства нею, стверджуючи: «Власність на Землю за самою суттю своєю відрізняється від власності на предмети, створені працею. Відніміть у народу гроші, товари, худобу, і ваше пограбування припиниться, щойно ви підете геть. Але відніміть у народу землю, і ваше пограбування триватиме вічно. Воно буде новим пограбуванням для кожного нового покоління...Твердження, що земля може бути чияю не будь власністю, так само несправедли-

ЗБЕРЕЖЕМО РІДНУ ЗЕМЛЮ!

ве й жорстоке, як рабство. Земля є власністю всіх поколінь людей. Ніхто не може мати права власності на землю...Той, хто володіє землею в більшому обсязі, ніж потрібно йому, щоб прогодувати себе і свою сім'ю, - винуватець злиднів і нещастя народу. Продаж землі є прихованим продажем особи (в нашому випадку – цілого українського народу) в рабство. Суть рабства полягає в наданні одній людині влади привласнювати працю інших, не винагороджуючи її. Приватна власність на землю надає цю владу так само, як і рабство».

Англійський економіст і філософ Джон Стюарт Мілл також вважав, що приватна власність на землю не є необхідною умовою виведення сільського господарства з кризи. Щоб користуватися – не обов'язково володіти, адже земля є не товаром, а засобом виробництва і, отже, має бути однаково доступною для всіх. Він пояснив, як це треба зробити: «Держава повинна виступати в ролі єдиного землевласника, а землекористувачі мають бути орендарями, які отримують свої ділянки на засадах договору – безстроково або на певний термін».

Аналогічних переконань дотримувалися і прогресивні економіст-аграрник О. В. Чаянов. Його формула була: хто хоче продати земельний пай – хай продасть його державі. Приблизно так вирішувалися питання власності на землю практично в усіх державах, які нам тепер наводять як взірці держав

з ринковою економікою: країнах Скандинавії, Нідерландах, Японії, Південній Кореї, Тайвані, Китаї, Ізраїлі тощо. В Ізраїлі, зокрема, 95% землі перебуває в державній власності. І лише 5% – у приватній, і то тільки тому, що ця земля була скуплена у палестинців до 1948 року. А в значиміших кібуцах заборонено продавати чи передавати земельні ділянки у приватну власність; також заборонено користуватися зарубіжними кредитами й інвестиціями (!!!), бо це може накинати на кібуци торговий капітал і призвести до зміни власника землі.

З добрими намірами підписував Л. Кучма указ від 3 грудня 1999 р. про передачу землі у приватну власність. Тоді гадалися, що це початок реальної земельної реформи. Дійсно, приватизація землі ніби стала позитивним кроком для відродження господаря землі та своєї долі. Селяни отримали у приватну власність землю, закони дозволяють здійснювати ефективне господарювання, у державі панує демократична система влади працюють, шановні селяни, збагачуйте себе і державу. Теоретично виглядає дуже привабливо. Мовляв, се-

можновладців, безправною людиною, беззахисною особою. Оренда землі в тому вигляді, який існує тепер, веде до неопоротної трагедії всієї України.Мораторій на продаж землі ніби існує, але він схожий на фіговий листок: реальний продаж землі відбувається досить інтенсивно за тінювими схемами. Ці схеми побудовані так, що селяни продають свою землю за безцінь. Слід зауважити, що розхитати свідомість селян виявилося досить просто, адже протягом десятиліть їх кваліфіковано готували до «останньої» земельної реформи своїй чужій пропаганді, використовуючи різноманітні методи й засоби, аж до фізичного знищення тих селян, які не бажали «розземлюватися».

Без жодного сумніву, найбільший і найвагоміший «внесок» у руйнування українського селянства припав на долю більшовицьких вождів та їхніх посліпак. Не аналізуючи всіх їх «подвигів», досить буде зауважити, що саме вони змелодили українські села. А тепер чорну справу легендарних комісарів довершують їхні безпутні онуки. Чергова фішка – перетворення землі на товар. Не обжужуючи читачів зайвими цитатами, наважусь нагадати нашим неореформаторам слова того ж таки Ф. Гаррісона: «Державні діяти на постраждалих просторах перебувають у полоні міфів, поширюваних західними «експертами». Якщо землю будуть вільно продавати й купувати, то її швидко приберуть до рук багатії, яким і дістануться потім рентні доходи. А держава втратить на цьому до третини національного прибутку».

Та не тільки прибуток втратить Україна; вона опиниться в ситуації, коли молоді люди при досипленні дітородного віку не зможуть одержати безкоштовно землю для житла і будуть стояти перед проблемою придбання землі, замість того, щоб народжувати дітей. Таким чином, в країні поглибиться демографічна проблема, і молоді сім'ї, як соціальний капітал, будуть втрачати свою суспільну вартість.

За запропонованою з подачі МВФ реформа виділяла лише олігархам, владі, політикам і тій частині селян, які бажали якнайшвидше продати свій пай. Вони, безумовно, є також частиною народу України, але чи є вони більшістю і, головне, чи керуються інтересами держави, всього народу? Мабуть, що ні! А в таких визначальних питаннях саме інтереси ВСЬОГО народу мають бути пріоритетними, і не рахуватися з цим просто злочинно! Навіть якщо вдасться знову одурити людей бадюжними публікаціями в ЗМІ чи бутадорфським референдумом.

Торгівля українською землею повинна бути заборонена навіки!

Володимир ЯРОШЕНКО

реальних змін на місцях. Ми прагнемо щоб депутатами ОТГ стали особи неупіконтрольні олігархам та групам з великими фінансовими ресурсами, аби в подальшому не стикнутись із ситуацією, коли депутати відоб'єднаних громад, втрачені на їхні передвиборчі кампанії замість виступати у виборах ОТГ, що призначені на кінець квітня цього року тому, що прагну змін. Більш не сила терпіння те, що відбувається зараз на локальному рівні. Йдеться насамперед про проблеми сільської медицини, освіти, відсутність доріг та інфраструктури в цілому», - зауважили учасники заходу Олександр Небрат. Під час семінару мова йшла про очевидні й беззаперечні переваги форми управління ОТГ перед тими, що існують зараз у вигляді районних державних адміністрацій і районних рад. Ішлося також про поновлення та відновлення нових депутатів, ефективні методи управління майном, залучення інвесторів та шляхи збільшення бюджетів задля вирішення проблем громади.

«Сьогодні слухачі семінару також отримали великий об'єм інформації щодо виборчої системи. Ми намагалися поділитися практичними секретами та авторськими напрацюваннями щодо того, як за рахунок мінімального ресурсу виграти вибори і розпочати процес

ЗВОРУШЛИВІ публікації друкували в останні роки Радянської влади численні київські видання в пам'ять про незабутнього письменника-автора «Прапорності», «Тронки» і «Собору» Олеса Гончара. Але для Дніпропетровщини вони лунали й докором за те, що тут продовжували недооцінювати свого славного земляка. Щоб гідно, шляхетно й належно шанувати, так цього справді тривалий час не було. Складні стосунки Олеса Терентійовича з рідним краєм, до якого він ніколи не був байдужим, і до недавніх пір давалися ззнаки.

Всі довідники й енциклопедії раніше писали, що Гончар народився у селі Сухе, яке тоді називалося Сухого Слободою, що нині у Кобеляцькому, а в минулому у Козельщинському районі Полтавської області. Однак рідна сестра славного письменника Олександра Терентія Сова, котра майже до ста своїх літ від народження почувала себе ніурою і навіть самотужки поралася у власній домівці, одного разу несподівано заявила, що насправді її брат на світ божий з'явився у Ломівці на околиці Катеринослава – нинішнього Дніпропетровська-Дніпра.

Я навіть хату пам'ятаю, у якій Олес народився, - розповідала жінка. - Вона досі перед моїми очима як намальована. Низенька і глиняна, з зовсім невеличким віконцем над припічком. А стояла по вулиці, яка тоді називалася Оселеді-в-Сухому, до якої він ніколи не брав на світ божий з'явився у Ломівці на околиці Катеринослава – нинішнього Дніпропетровська-Дніпра.

У цій хаті його дід Білченко народився і на чотири роки старша від Олеса Олександра Терентія. То хоч і була це мала, а запам'ятала до чоловіка. Там, у Сухій Слободі, вона дуже тяжко захворіла і невдовзі померла. Батько ж, Терентій Білченко, після похорону одружився вдруге – на рідній, але молодшій віком сестрі Тетяні Гончар. Та лише нову дружину і привіз додому. Сина назад не забрав. Отак сестра та брат і росли порозок. Олександр чомусь і не нагадували про те, що в неї є брат. І батько ніколи не загадував про сина. Аж поки у 1935-му 17-річний Олександр та не приїхав у Дніпропетровськ. Забажав, розповідала Олександра Терентія, побачити саме її, сестру Шуру, бо вона якраз виїхала заміж. Ще рідні йому сказали, що Шура дуже схожа на їхню покійну маму Тетяну Гончар – «вилита Тетяна». А батько Терентій Білченко тут, у Ломівці, навіть не впізнав свого сина.

А в моїй пам'яті той перший приїзд брата залишився на все життя, - задувала Олександра Терентія. - Якпо з батьком він дійсно близько не зійшовся, то ми з ним поріналися дуже й дуже. Нам одне одного досі якраз і не вистачало. Я чи не вперше тоді відчула, що не одна на цій світі. Що є у мене рідний брат, який полюбить так щиро і приязню мене, як ніхто ще не любив, і я стала найщасливішою у світі...

Оця розповідь на слізі літ і після смерті Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Хата-музей О. Гончара в с. Сухе на Полтавщині.

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Хата-музей О. Гончара в с. Сухе на Полтавщині.

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Хата-музей О. Гончара в с. Сухе на Полтавщині.

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

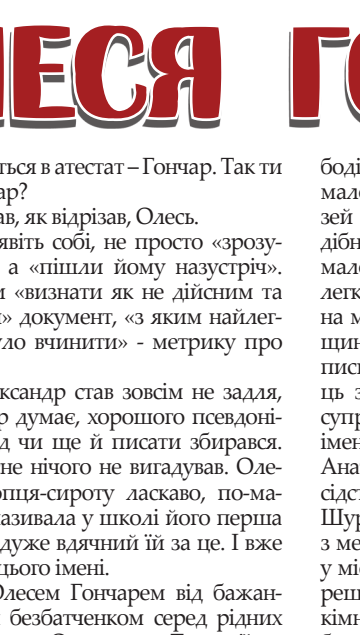
Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Хата-музей О. Гончара в с. Сухе на Полтавщині.

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

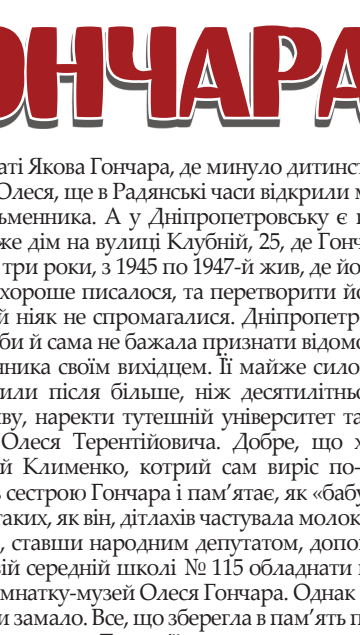
Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Хата-музей О. Гончара в с. Сухе на Полтавщині.

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

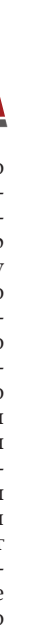
Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Хата-музей О. Гончара в с. Сухе на Полтавщині.

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

Олеса Гончара Олександри Білченко-Сови бачать у Дніпропетровську схвилювала. А працівники тушенного обласного архіву зацікавила. Вони вирішили по можливості документально підтвердити або спростувати свідчення

ХОЧЕШ ЛІКУВАТИСЯ ВЗИМКУ - ШУКАЙ ЛІКАРЯ ВЛІТКУ

Масовий ажіотаж навколо чергово-го нововведення Верховної ради України та Міністерства охорони здоров'я (далі - МОЗ) щодо так званих «угод із сімейними лікарями» набуває все більших масштабів.

Українців, які турбуються про власне здоров'я, цікавлять питання щодо того, як укладати договір, коли, із ким, що для цього потрібно та - що буде, якщо його не укласти до початку квітня поточного року?

Нагадаємо тим, хто в курсі, і розкажемо тим, хто зацікавився, що основною концепцією таких змін є надання особі можливості самостійно, без будь-яких перешкод фінансового характеру, звертатися до обраного нею ж самою фахівця з сімейної медицини для отримання первинної медичної допомоги. Плату ж за таку допомогу здійснюватиме держава.

У мережі Інтернет часто спливають відповідні тематичні заголовки та замітки, а тому ознайомившись із деякими з них, можна зробити ряд висновків, які, сподіваємось, дадуть відповіді якщо не на всі, то хоча б на найактуальніші питання.

По-перше, закон №6327 «Про державні фінансові гарантії надання медичних послуг та лікарських засобів», який передбачає відповідні зміни в первинній ланці надання медичної допомоги, (далі - Закон) на даний час уже підписаний Президентом України, але конкретна дата щодо початку всеукраїнської кампанії з вибору лікаря та підписання договору з ним ще не визначена.

На своєму офіційному сайті МОЗ розмістило доступну кожному українцю та зрозумілу покрокову інструкцію щодо того, яким чином обрати сімейного лікаря та підписати відповідну декларацію, і навіть виклало попередній зразок потенційного документу.

Зокрема, МОЗ зазначає, що обрати лікаря кожен зможе самостійно на власний розсуд, із урахуванням індивідуальних побажань та можливостей. Відповідно до Порядку надання первинної медичної допомоги, який має бути найближчим часом затверджений Наказом МОЗ, лікар не зможе відмовитися від підписання декларації, якщо тільки кількість його пацієнтів уже не досягла 2000 осіб.

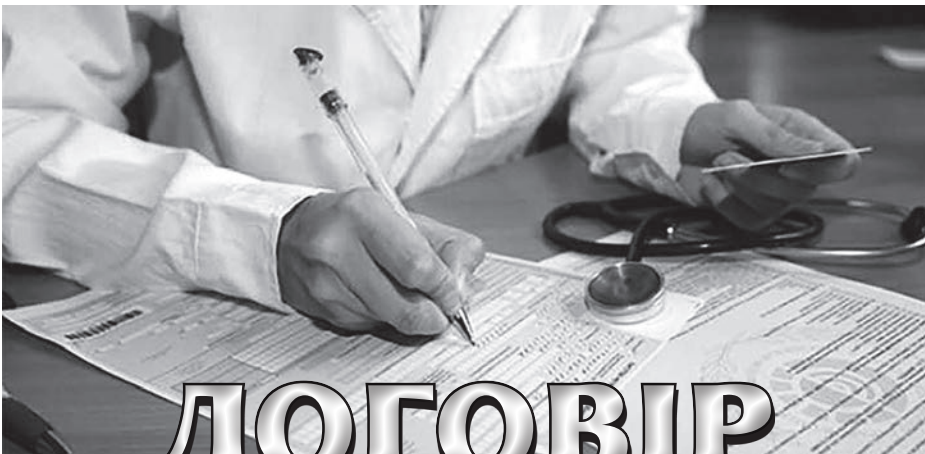
Отже, українці відтепер самі обиратимуть, хто їх лікуватиме.

Що треба знати громадянам для отримання медичної допомоги від сімейного лікаря (за інформацією з сайту МОЗ):

КРОК ПЕРШИЙ – ВИЗНАЧИТЬСЯ З ЛІКАРЕМ

Найпростіший варіант – ви знаєте хорошого лікаря, обслуговувались у нього і залишилися задоволені результатами. Якщо ж такого лікаря ви поки не знайшли, поцікавтеся у родичів, сусідів, друзів, колег – можливо, у них був позитивний досвід у амбулаторії сімейної медицини або поліклініці, яка підходить вам географічно.

Ви також можете звернутись у місцевий відділ охорони здоров'я. Там вам розкажуть, які лікарі працюють у вашому населеному пункті чи районі. Інший варіант – просто зверніться у будь-який

ДОГОВІР з сімейним лікарем

медичний заклад і познайомтеся з лікарями. Інформацію про них можна отримати у місцевому відділі охорони здоров'я або безпосередньо в реєстратурі. Деякі медичні заклади вже мають свої власні сайти з такою інформацією.

Пам'ятайте, що зараз ви не мусите звертатись до лікаря «строго за пропискою» - можете обрати лікаря, який працює біля вашого дому, роботи тощо.

КРОК ДРУГИЙ – ПІДПИШИТЬ ДЕКЛАРАЦІЮ

Заклади первинної медичної допомоги, в яких працюють сімейні лікарі, підписують контракт з Національною службою здоров'я, а пацієнти – декларацію з тими лікарями, яких самі собі обрали.

Декларація підписується безстроково, тобто вам не потрібно буде перепідписувати її щороку. З іншого боку, якщо ви вирішите підписати угоду з іншим лікарем, ви зможете зробити це у будь-який час.

Документи, які знадобляться для підписання угоди з лікарем, – ваш паспорт та ідентифікаційний номер. Якщо ж ви підписуєте декларацію з педіатром (чи сімейним лікарем, який буде обслуговувати вашу дитину), то також знадобиться свідоцтво про народження дитини та документи (паспорт та код) одного з її батьків або опікунів.

Основний спосіб заповнення декларації - електронний: лікар внесе ваші дані в систему. Важливо, що декларація з'явиться в системі після подвійної авторизації: лікар попросить назвати код, який надійде вам СМС-повідомленням. Якщо ж у вас немає мобільного телефону, лікар сфотографує чи відсканує ваші документи, щоб долучити їх до декларації.

Потім лікар роздрукує декларацію, яку ви підпишете у двох примірниках (один із них залишається у вас), – і з цього моменту ви можете звертатись до лікаря у будь-який час.

На випадок відпустки або хвороби у вашого лікаря має бути заміна – інший лікар первинної ланки або черговий заклад первинної медичної допомоги. Якщо вам знадобиться допомога, а ви знаходитесь в іншому місті, звертайтеся до найближчого закладу первинної медичної допомоги.

Один лікар може обслуговувати максимум 2 тисячі пацієнтів. Таку кількість пацієнтів рекомендує МОЗ. Можуть бути і виняткові ситуації, наприклад, коли лікар працює в селі, де проживає більше 2 тисяч людей. Тож якщо ви впевнені, що знайшли хорошого лікаря, не гайте часу, адже у нього може просто не залишитись місць для нових пацієнтів.

КРОК ТРЕТІЙ – ЗВЕРТАЙТЕСЯ ПРИ ПЕРШІЙ НЕОБХІДНОСТІ

Ви зможете звертатись до вашого лікаря з будь-якими питаннями, пов'язаними зі здоров'ям. Як показує світовий досвід, більшість проблем із здоров'ям можуть бути вирішені на рівні первинної ланки, особливо у разі вчасного звернення. Крім безпосереднього обстеження і лікування, лікарі первинної ланки в разі необхідності будуть також видавати направлення до вузькопрофільних спеціалістів, виписувати рецепти на ліки, в т.ч. які підпадають під програму «Доступні ліки» (безкоштовні ліки в аптеці, за які платить держава), та будь-які медичні довідки, наприклад, до басейну тощо.

Тож з цих міркувань краще обирати лікаря, який практикує поруч з вами – це скоротить витрати часу на дорогу.

Будь якій особі цікаво знати, а що ж вона отримає від лікаря, який має її обслуговувати. МОЗ надає наступні роз'яснення:

ЩО ВХОДИТЬ ДО ОБОВ'ЯЗКІВ ЛІКАРЯ ПЕРВИННОЇ ЛАНКИ?

■ Безпосереднє надання первинної медичної допомоги пацієнтам.

■ Формування та контроль виконання плану обстежень та лікування, аналіз результатів досліджень, призначення медичних препаратів та інших лікувальних заходів.

■ Надання медичної допомоги пацієнтам у невідкладному стані.

■ Направлення відповідно до медичних показань пацієнта, який не потребує екстреної медичної допомоги, для надання йому вторинної (спеціалізованої) або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги.

■ Координація роботи з іншими ланками медичної допомоги.

■ Ведення пацієнтів, що хворіють на соціально небезпечні інфекційні захворювання відповідно до законодавства.

■ Здійснення імунопрофілактики відповідно до чинного законодавства.

■ Консультування щодо здорового способу життя.

■ Проведення заходів масової та індивідуальної профілактики інфекційних захворювань.

■ Оцінка індивідуальних ризиків захворювань і консультування з питань профілактики. Розробка індивідуальних програм обстеження та спостереження за здоров'ям.

■ Інформування пацієнта щодо національних скринінгових програм та виконання інших функцій відповідно до законодавства або до програми.

■ Динамічне спостереження за неускладненою вагітністю.

■ Здійснення медичного догляду за здоровою дитиною.

■ Ведення хворих із психічними розладами, зокрема, враховуючи рекомендації спеціаліста.

■ Надання паліативної допомоги, що охоплює:

- оцінку ступеню болю;
- призначення наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів;
- лікування больового синдрому;
- оформлення рецептів на наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори відповідно до чинного законодавства.

■ Координація та організація виконання лабораторних досліджень, проведення забору біологічного матеріалу.

■ Проведення лабораторних досліджень, у тому числі з використанням швидких тестів.

■ Призначення лікарських засобів з оформленням документів відповідно до законодавства.

■ Підготовка медичної документації для направлення осіб з ознаками стійкої втрати працездатності на медико-соціальну експертизу та на медико-соціальну реабілітацію.

■ Оформлення довідок, форм, листків непрацездатності.

■ Тобто всі перелічені дії лікар має здійснювати безкоштовно, та за них розраховується держава.

Щодо термінів підписання таких декларацій - офіційні відомості поки що відсутні, однак різні інформаційні ресурси з непрямым посиланням на сайт МОЗ вказують, що відповідні декларації бажано підписати до 01.07.2018 року. У протилежному ж випадку первинна медична допомога надаватиметься за місцем проживання пацієнта в загальному порядку, як це відбувається і зараз, але це не триватиме постійно, оскільки реформа має на меті переведення обов'язку надання первинної медичної допомоги виключно на «задекларованих» сімейних лікарів.

Радимо всім громадянам пильніше придивитися до знайомих лікарів, оскільки встановлене обмеження кількості пацієнтів на одного лікаря може призвести, що найкращих «розметуть» швидко, а громадяни змушені будуть обирати серед тих, хто залишився.

За інформацією юридичного порталу «Протокол».

Загрози пенсійної реформи

В Україні в 2017 році стартувала пенсійна реформа, яка викликала чимало суперечок і питань.

Уряд поетатно запроваджує зміни, які порадуноть далеко не всіх українців. Експерти розповіли, що чекає пенсіонерів вже в недалекому майбутньому.

Осучаснення пенсій уряд почав з осені 2017 р. За цей час пенсії кілька разів підвищували у різних груп українців. У ПФУ повідомили, що пенсії збільшилися у 87,2% пенсіонерів. У середньому розмір мінімальної пенсії зріс на 35,7%.

З початку 2018 р. змінилася формула розрахунку пенсії. Розмір пенсійних виплат буде розраховуватися з індивідуальної формули.

Також уряд оголосив, що будуть підвищені виплати військовим пенсіонерам, які проведуть в три етапи.

У Мінсоцполітики заявили, що розробляють механізм, який підвищує роль стажу при розрахунку пенсії. Надбавки, які отримали пенсіонери в жовтні 2017 р. були маленькими саме тому, що при розрахунку враховувався

Гаряча тема

розмір зарплати, а не кількість опрацьованих років. Саме недостатній стаж роботи може стати причиною того, що кожен 20-й українець пенсійного віку в 2018 р. не зможе вийти на пенсію. Експерти відзначають, що кількість таких людей буде невблаганно зростати.

Уже в 2018 р. на пенсію не зможуть вийти 60-річні українці, які мають менше 25 років стажу. Людям, які мають від 15 до 25 років стажу збільшили пенсійний вік до 63 років.

За прогнозами ПФУ, через 10 років 45% українців, які досягли 60-річного віку не зможуть піти на пенсію, так як не матимуть необхідних 35 років стажу роботи. Їм доведеться чекати ще 3-5 років, щоб отримувати належні пенсійні виплати.

В Україні введено «гнучкий коридор пенсійного віку». Для

виходу на пенсію визначений мінімальний стаж - 15 років, ця величина залишається незмінною, але будуть додаватися умови для виходу на пенсію в 60-річному віці. З 2019 р. бажаним вийти на пенсію в 60 років потрібно буде мати 26 років стажу. Ті, у кого від 16 до 25 років стажу, вийдуть на пенсію в 63 роки. А тим, у кого всього 15 років стажу, доведеться чекати до 65 років. За прогнозами експертів, вже в цьому році багато 60-річних українців не зможуть вийти на пенсію.

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

КОЛИСЬ Томас Мор вигадав утопічну державу, яка існувала лише в його багатій уяві. Країна, про яку йтиме нині мова, теж дещо фантастична і дивну назву має - Кумляндія. Тільки не подумайте, що ймення її походить від слова кОмунізм (будували, будували його колись та й не вибудували, і вийшов кУмунізм). Тобто основою назви є слово «кум». Оскільки живуть в ній зажерливі великі куми, їх ще звуть олігріхами, і маленькі бідні, але чисельні кумляндці. Є й ще один, поки що переважно малочисельний прошарок, їх називають думляни, які бунтують проти олігріхів і намагаються напоумити на шлях праведний кумляндців. На жаль, змінити систему відносин в цій державі їм поки що зась. Мало їх...

Питаєте, хто такі олігріхи? То, вибачайте на слові, особлива каста «недоторканих» або небожителів, які стоять над законом. До неї можуть потрапити лише ті, хто вміє добре брехати, красти і хвацько замітати сліди. Вам цікаво, де вони цьому навчилися? О... то особлива наука. Треба мати до цього надзвичайний хист та ще й шліфувати його. Деяким просто повезло: вони народились у касті «недоторканих» і отримали від батьків цю «науку», у спадок, так би мовити. Лицедійство сидить у них із пупку в крові, вони не те, що вміють ніс за вітром тримати, а навіть самі управляти його напрямком і у повітрі перевзуватися. Навчилися... Хоча деякі, за невеличким винятком, із кумленят туди потрапили. Але цим доводиться, ой, як старатися, щоб у касті утриматися. Вони тобі і землю на трибуні їстимуть і корову в губи поцілують привселюдно, аби лиш показати кумляндцям:

- Та дивіться, я ж свій, за вас боротимусь! Вірте мені і нікому іншому!

І кумляндці вірять, обирають його знову і знову. А він потім «краде і бреше – бреше і краде», самозадоволено насміхаючись з одурених. Треба сказати, що процес виборів у Кумляндії ніколи не закінчується. І головне, що вже всі знають: знову «за кермом» буде або ж кум, або ж кума з касті олігріхів, але нічого не змінюють. Страшенно трудолюбиві, але бідні кумляндці потерпають, клянуть тих кумів потому і знову приречено ходять все по тому ж зачарованому колу. Протестують лише думляни. Та на них можна і не зважати особливо. А коли кого олігріхи вважають за потрібне, то за чуба його та геть з Кумляндії, а кого й за грати. А якщо деякі особливо допікають, то можна і голови їм попровалювати. Кажете, то ж карна справа?

Помиляєтесь, нікому й нічого за це не буде. Принаймні, до цього часу ще не було...

Треба віддати належне олігріхам: вони переважно натури творчі і стільки спектаклів цікавих показують кумляндцям! Гарячі, запеклі дебати на людях влаштовують, зображаючи щире, страшне обурення з приводу важкого життя кумляндців. Дивившись, слухаєш, іноді й повіриш кому: ти диви, переймається як, бідолашний... Що й казати: уміють, стараються, навіть режисерів особливих наймають, що піаргіхами звуться. Благо, що у кожного кумляндця є вдома зомбоящик, з якого представ-

І дарма, що думляни постійно закликають олігріхів користуватися совістю, не дурити кумляндців та не грабувати всіх так нещадно. Уже навіть з інших, заможних країн, громадяни знавсініло кричать ненажерам Кумляндії:

- Набридли! Остогидли! Скільки можна вам допомагати? Нащо брешете, що хочете жити достойно і чесно, та видурюєте у нас гроші на допомогу? Ви ж ті гроші розкрадаєте, кумляндцям тільки дірка з бублика дістається та борги за ті кредити!

Байдуже... Запит породжує пропозицію. Поки одні дозволятимуть себе одурювати і обкрадати, інші з успіхом

ти? Та не смішіть, будьте ласкаві. Він з родиною ледь – ледь кінці з кінцями на ті копійки зводить, а тут, кажуть, треба 2,5 млн. мати, щоб претендувати на головного кума країни. Що простий кумляндець чи думлянин може дати? Тільки свої чесні обіцянки? А ось олігріх до обіцянок (нехай і брехливих) ще й гречки додасть. Смакота... Байдуже, що на один день, але ж смакота... Ось таке зачароване коло виходить. Кумляндці не звикли питати:

- А де ж ти ті кошти взяв, що такий щедрий на виборах? А чи чесно їх заробив?

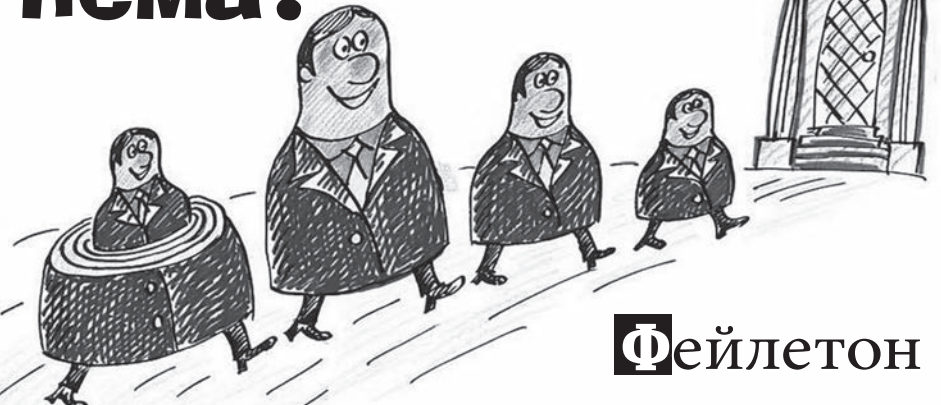
Головне, щоб хоч щось у руки тичнув, дарма, що крадене. Тим ніхто, окрім думлян, у цій країні, не переймається. А потім усі стогнуть, плачуть і сварять «недоторканих»:

- За що нас одурили? Чому так гарно обіцяли і не виконали? Чому грабують? Ой ле –ле! Гвалт! Корупція в країні! Судді хабарі беруть! Правоохоронці не захищають! Р-я-т-у-й-т-е-е..!

А хто вас врятує, кумляндці? Оті кум чи кума, які «гречку засівали»? Так дарма сподівається. Відповідь проста: бачили очі, що брали, даруйте, що обирали, тепер їжте, хоч повилазьте! Голос свій віддали, точніше, продали то й маєте і злидні, і корупцію та безвихідь. Якщо вас обкрадають щоденно, почуваетесь безправними, то згадуйте смак отієї гречки і нехай вам буде солодко. Як не брати подачку, то й не буде сенсу її давати. А декого це змусить реально добрі справи робити. Отоді, можливо, й зміниться щось на краще у країні. В заможних, передових державах світу вже давно це зрозуміли. Так то ж в передових, кажете? А що ж в цій країні заважає?

Петро ЛУК'ЯНЕНКО.

Або кум, або кума - більше й вибору нема?

Фейлетон

ники касті обраних щоденно навівають, переконують, добираються до підсвідомості і кодують її однією думкою: тільки оцей кум чи ця кума до керма, а більше у вас і вибору нема! Грошей на цю справу не шкодують, бо добре знають, що потрапивши знову до корита, повернуть собі втричі більше. Чого тільки не побачиш і не почуєш по зомбоящику! Як послухаєш декого, що сорочку на собі рве, вболіваючи за бідний і знедолений люд, то аж хочеться по голові, як мале дитя, погладити і заспокоїти:

- Та не хвилюйся так, потрапиш ти знову в «недоторканих»! Кумляндці ж добрі й довірливі. Хто просто в твою брехню повірить, кому знову гречки даси на виборах чи оковитої налещ, і рулюй собі! Брешти і крадь, крадь і брешти, і нічого тобі наслідками перейматися!

цим користуватимуться. Численні телешоу, які можна об'єднати під загальною назвою «Хто кого перекричить, та ще й перебреше» звичайно захоплюють кумляндців, і тільки з того обмеженого кола брехунів і крикунів вони знову і знову роблять свій вибір. Тому одні, переважно бунтарі-песимісти, зневірившись, з Кумляндії втікають світ за очі, інші, теж бунтарі, але оптимісти, виходять на вулицю з протестами. А кумляндці чекають головної вистави під назвою «Вибори» і гречки...

Кажете, а якщо не з касті «недоторканих» обирати? Питання дійсно актуальне і вже давно таким є, стільки ця держава існує. Тільки ось у чому головна проблема: у них же коштів немає! Ну звідки у порядного кумляндця вони на вибори візьмуться? Із чесною зарплати

ЯКА історія цього свята? 1 квітня - цей День не внесений ні в які календарі знаменних дат і всенародних свят, але його цілком можна віднести до міжнародних, оскільки він з однаковим успіхом відзначається і в Україні і в Росії, і в Німеччині, і в Англії, і у Франції, і в Скандинавії, і навіть на Сході. Кожна людина любить поприколю-

Першого квітня в світі відзначають Міжнародний день сміху. У цей день прийнято розігрувати родичів, друзів, знайомих і просто незнайомих людей.

В одних країнах 1 квітня називають Днем сміху, в інших - Днем дурня. Принаймні, так вважають в Англії і США, а в Шотландії - «Днем зозулі», в Японії - цього дня кожен не проти пожартувати над оточуючими, ніхто не застрахований від розіграшів і навіть найсерйозніші мимоволі посміхаються. Як показують соціопитування, більше 70% людей збираються розіграти кого-небудь зі своїх знайомих. Причому все за тими ж опитуваннями найбільше каверз слід очікувати від студентів і, як не дивно, людей, що займаються бізнесом і мають свою фірму, зате бабусь побоюватися не варто...

ватися над ким-небудь, пожартувати або розіграти, але один день в році цим займаються абсолютно всі, від дитини до дорослого, від студента до ділової людини. Але ось чому цей день припадає саме на перше квітня, точно сказати ніхто не може. На цей предмет існує кілька версій, одні приписують зародження цього свята Стародавньому Риму, де в середині лютого (а зовсім не на початку квітня) святкувалося свято Дурних. Апулей вважав, що в древньому Римі

першоквітневий обман був пов'язаний зі святом на честь божества Сміху. Інші стверджують, що це свято зародилося ще в стародавній Індії, де 31 березня відзначали свято жартів. Також є припущення, що 1-го ж квітня в стародавньому світі жартували тільки ірландці, та й то в честь Нового року. Ісландські саги свідчать, що звичай обманювати 1 квітня, був введений богами на згадку про Скадею, дочку Тіасса. Ще за однією версією, звичай жартувати 1 квітня, пов'язаний з перенесен-

ням нового року. До другої половини XVI століття, європейський новий рік починався в кінці березня. До цієї події готувалися, ходили один до одного в гості, дарували подарунки. Сама зустріч Нового року відбувалася 1 квітня. Пізніше, за указом французького короля, початок року офіційно стали відзначати 1 січня, але багато підданих продовжували святкувати 1 квітня. Щоб зжиги старі традиції, їх стали називати «першоквітневими дурнями», стало модним їх розігрувати і висміювати.

Є й версія, за якою цим святом ми зобов'язані неополітанському королю Монтерею, якому на честь свята з нагоди припинення землетрусу піднесли рибу. Через рік цар зажадав точно таку ж. Таку ж знайшли, але кухар приготував іншу, дуже схожу. І хоча король розпізнав підміну, він не розгнівався, а навіть розвеселився. З тих пір і увійшли в звичай першоквітневі розіграші.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883913. Тираж 27315.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.
Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Електронна версія газети: www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

НАСІННЯ

АГРОХІМІЯ

м. Новомосковськ
вул. 3. Белої, 84

www.sai2007.com.ua
www.agrohim.dp.ua
e-mail: sr.sai2007@gmail.com

(050) 424-20-07
(098) 060-45-00
(067) 552-20-07

НАСІННЯ СОНЯШНИКА ІСПАНСЬКОЇ СЕЛЕКЦІЇ

- Стійкий до агресивних рас вовчка (>G)
- Висока посухостійкість
- Гібриди виробничої системи Clearfield® та Express®

068-68-41-741
050-32-02-624

mirasol.com.ua

РОБОТА НА ЯГІДНІЙ ФЕРМІ
в с. Могилів Царичанського району
067 631 5501, 067 566 8500

**ВИСОКОЯКІСНИЙ РЕМОНТ
ВАШОЇ ОСЕЛІ**
050-045-39-54

научно-производственная фирма **ООО «СЕМАГРО»**

АГРО ПОДСОЛНЕЧНИК

Сирена, Рими, Сумо 2017, Таурис, Ягуар, Рембо, Златсон, Заграва, Армагедон, Бонд, Ясон, Дракон

КУКУРУЗА: Биг Стар, Гран 220, Гран 1, Гран 310, Амарок, Оржица, Фризби, ВН 63, Анамур

ГОРОХ: Готивский, Девиз, Царевич, Оплот, Мадонна

СОЯ: Алмаз, Диона, Адамос

Гречка, Ячмень, Просо, Люцерна

г. Харьков, пр. Гагарина, 201
моб. (067) 577-16-09, (067) 546-19-52
тел. (057) 752-51-64, 752-51-74
semagro@ukr.net
www.semagro.com.ua

Приглашаем региональных менеджеров

ДОБРИВА

- СЕЛІТРА кальцієва, калієва, аміачна, магнієва
- КУПОРОС мідний, залізний
- ОРТОФОСФОРНА КИСЛОТА
- ПАЛИВНІ ГРАНУЛИ, БРИКЕТИ, ПІЛЕТИ
- СУЛЬФАТ КАЛІЮ
- ТОРФ у мішках
- АГРОПЕРЛІТ
- КАРБАМІД
- АМОФОС
- NPK та інші
- * ОПТ * РОЗДРІБ

(097)088-87-33, (066)328-30-34
E-mail: selhoz@ukr.net www.agrohimdpnepr.dp.ua

ПРОДАМ
млинок Фермер 600 для виробництва борошна вищого та першого ґатунку; легковий автомобіль BMW-750, пробіг 200 тис. км, у хорошому стані; польову пересувну кухню; ГАЗ (бортовий); новий причіп для перевезення зернових та технічних культур – 20 м3; УАЗ (газ-бензин); сівалку Дутсі, ш.з. 4,2 м (No-Till); культиватор КПЕ-3,8 причіпний; КПС-4,2 причіпний; обприскувач Сатро (Італія), ш.з. 24 м; К-701, євроремонт, 400 к. с. Пшеницю канадської селекції сорту Омаха, потенціал врожайності 100 ц/га, ціна договірна. Насіння соняшнику сорту Добродій селекції Харківського інституту ім. Юр'єва

097-333-21-83

**ПРИЙМАЄМО
ПОПЕРЕДНІ
ЗАМОВЛЕННЯ**
на поставку комплексних добрив: NPK 15:25:15+8S та NP 12:24+6S.

Ціни залежно від обсягу замовлення.

Термін поставки – березень.

Доставка здійснюється авто- та залізничним транспортом.

098-55-66-270

АГРОСЕМ / РОЗМОВЛЯЄМО МООВОЮ РОСЛИНИ

Твоя Агро Сім'я – своїм найкраще

ОБРАНЕ НАСІННЯ СВІТОВИХ БРЕНДІВ

Dow Seeds KWS SAATEN UNION
MAISADOUR semences strube Prograin

+38 (067) 566-45-29 / agrosem.ua

AZOTER®

...ЦІ ДОБРИВА - ГАРАНТІЯ ВИСОКОГО ВРОЖАЮ...

**ЕКОНОМНО
КОЛОГІЧНО
ФЕТИВНО**

- підвищує урожайність до 40%
- поліпшує структуру та аерацію ґрунту
- прискорює ріст та розвиток рослин, дозрівання плодів
- знищує фузаріоз та склеротинію
- сприяє відтворенню гумусу
- виготовлений та сертифікований в Європі для органічного землеробства
- заощаджує 60% ваших коштів на добрива та захист рослин

Замовляйте за телефоном: ТзОВ «Азотер Україна», 43010, м. Луцьк, пр-т Волі, 50 тел факс: 0332 72 95 51, 067 33 222 99, 050 585 27 62 www.azoter-ukraine.com.ua

ТОВ «КАПІТАЛАГРО»

реалізує рідкі мінеральні добрива мікрогранульовані для листового підживлення

Надає повний комплекс складських послуг, робіт із розвантаження та навантаження авто, з/транспорту

e-mail: Dobrivavzbut@gmail.com
Контактний телефон: 097 977 52 94

Наймасовіший тижневик рідного краю
Тираж «Фермера Придніпров'я»
у березні – 27 315!